

gjort dette Lovforslags Fremsættelse nu, og jeg skal til Slutning tillade mig at anmode det høje Ting om at behandle Lovforslaget med den Velvillie, som jeg for mit Vedkommende mener det fortjener.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Bortfald af den Københavns, Haderslev og Aabenraa Kommuner tilkommende Ret til herreløs Arv.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 926).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Dernæst foretoges:

Anden (sidste) Behandling af Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Lov Nr. 112 af 9. Marts 1917 om „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“ § 13.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 928).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Forslaget til Beslutning sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Forslaget til Beslutning af Rigsdagen (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Formanden: Da der nu er vedtaget enslydende Beslutninger af begge Ting, vil der blive givet Finansministeren Meddelelse herom.

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Amtstueforordningen af 8. Juli 1840 vedrørende Opkrævning m. v. af Skatter og Afgifter af fast Ejendom.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4797; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 910).

Sagen sattes til Forhandling.

Mægaard: Det Forslag, der her foreligger, er, som ogsaa nævnt af den højtærede Finansminister, en Frugt af Statsregnskabskommissionens Arbejde. Ved Fremsættelsen af Forslaget her i Tinget gennemgik den højtærede Finansminister Forslagets Principper og Forslagets Enkeltheder saavel som den Udvikling, der er foregaaet efter den nugældende Forordning af 1840, ret grundigt. Jeg skal derfor ikke komme særlig dybt ind paa disse Ting. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom paa — det kunde maaske have sin Betydning allerede i Dag —, at dette Forslag jo ikke beskæftiger sig med Skatteprincipper og heller ikke med Skatternes Størrelse; det kan være, der bliver Lejligheder senere for det høje Ting til at drøfte disse Forhold. Lovforslaget angaar kun Skatteindbetalinger, og vi maa være opmærksomme paa, at hvor Talen er om Skatteindbetalinger, specielt for saa vidt angaar Skatter og Afgifter af faste Ejendomme, er der to Forhold at tage i Betragtning, nemlig Hensynet til dem, der betaler Skatterne, og til dem, der oppebærer og administrerer dem. Der er ikke sket nogen Forrykkelse af Pligten til at betale disse Skatter. Der er heller ikke sket nogen Forandring og kan heller ikke ske nogen Forandring i et Lovforslag som dette med Hensyn til at benytte Pengene paa rigtig Maade. Men det har vist sig, efterhaanden som Tiden er skredet frem, at den Maade, paa hvilken de Skatter, der her er Tale om, igennem Tiderne er indbetalt paa Amtstuerne, ikke længere er hensigtsmæssig. I den Henseende giver jeg den højtærede Finansminister Ret. Udviklingen har medført, at denne Ordning, som bygger paa Forordningen af 1840, af praktiske Grunde ikke længere kan opretholdes. Denne Forordning gik jo ud paa, at hver Skatteyder, som havde Pligt til at betale Skat af fast Ejendom, skulde møde to Gange i hver Termin paa Amtstuen for at betale sit Beløb, enten stort eller lille, idet han først indleverede sin Skattebog og fik de Beløb, der